

ಮೂಲತಃ ಮುಂಚೀಯವರಾದ
ಶ್ರುತಿ ಕಾನಿಕ್ಕರ್ ಸಂಸ್ಕृತ ಕವಯಿತ್ರಿ
ಹಾಗೂ ಸಂಕೋಧನಾ ವಿದ್ವಾಧಿನಿ.
ಪ್ರಸ್ತುತ ಬಣಣಿ ಬಾಂಬಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕृತದಲ್ಲಿ
ಹಿಂಬಣಿ. ವಿದ್ವಾಧಿನಿ. ಸಂಸ್ಕृತದಲ್ಲಿ
ಕಾವ್ಯ ಕಥಿ, ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.
ಶ್ರೀರಾಧಿಯ ಕುರಿತು ಬರೆದ ದೀರ್ಘ
ಕಾವ್ಯ 'ಶ್ರೀಮತಿ ಚರಿತ್ರಮ್' ಶ್ರುತಿಗೇ ಕೇಂದ್ರ
ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಯುವ ಪುರಸ್ಕಾರ
ಲಭಿಸಿದೆ.

ಜನಾಬಾಯಿ, ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿ, ಮೀರಾಬಾಯಿ
ಇದ್ದರು. ಅವರೂ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು
ಎದುರಿಸಿರಬಹುದು.

ಸಮಾಜ, ರಾಜಕೀಯ, ಸೌಂದರ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ,
ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕಲಾ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಇಂದಿಗೂ
ಪುರುಷ ಪ್ರಥಾನವಾಗಿದ್ದು, ಇವುಗಳನ್ನು ಮಹಿಳಾ
ಧ್ಯಾಕೋನಿಂದ ನೋಡುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.
ಲಿಂಗ ನಿರಂತರವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು
ಎಪ್ಪೇ ನಿರ್ದರ್ಶಿಸಿದರೂ ಅಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ಲಿಂಗತ್ವದ ಆಯಾಮವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಅಂಶಗಳು
ನಮ್ಮೆ ಬರಹದಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತವೆ.
ಹಾಗಾಗಿಯೇ, ಮಹಿಳೆಯಾಗಿ, ಬರಹಗಾರ್ತಿಯಾಗಿ
ನಾನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ
ಸಂಕೋಚವಾಗಲೇ ಇರಿಸುಮಾರಿಸಾಗಲೇ ಇಲ್ಲದೇ
ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು ಎನಿಸುತ್ತುದೆ.

3 ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಲೇಖಿಯರು
ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು
ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಯಾವುದೇ
ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೆ ಬೆನ್ನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು
ಸಿದ್ಧಿರಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಸ್ವಜನಶೀಲ
ಬರವಣಿಗೆ ಸಿಮಿತ ಸಮಯ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು.
ಬರವಣಿಗೆ ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ಹಾಗೂ ದೀರ್ಘವಾದ
ಅವಧಿಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಕೇಲಜ್ಞಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು
ಅಗತ್ಯ. ಮಹಿಳೆಯ ಕುಟುಂಬವು ಪ್ರೇತಾಳಹ
ನೀಡಿದೇ ಇದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು
ನಿಭಾಯಿಸುವುದು ಕವ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು
ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ವಾಧಿನಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಕವನರಿಗೆ
ನನಗಿಷ್ಟವಾದ್ದನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಓದುತ್ತಾ
ಬಂದಿರುವ. ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ನನ್ನ
ಮುಂದಿರುವ ಸವಾಲುಗಳು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕವು.

4 ನನ್ನ ಮಾತ್ರಭಾವೆ ಮರಾರಿ. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ
ಕವನ, ಕಥಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದನೇ. ಆದರೆ
ನನಗೇಕೋ ಸಂಸ್ಕृತ ಭಾವಯಿತ್ತ ಅಸ್ತ್ರೀ
ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ, ಆ ಭಾವಯಲ್ಲಿ ಕವನಗಳನ್ನು
ಬರೆಯಲು ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಮಿಮಿ